

[Mølgaard.]

til forsvar for dette at bryde de fastlagte regler, anbefale forslaget.

Arbejdsministeren (*Johan Philipsen*):

Må jeg først sige tak for udtalelserne fra alle partier. De lader formode med meget stor sikkerhed, at det lovforslag kan få samtlige stemmer her i tinget.

Jeg skal kort besvare et par af de stillede spørgsmål. For det første måske en kommentar til hr. Erling Dinesens bemærkninger om julegaven. Det er en misforståelse af finansministerens ændrede skattetræk, der har fået offentligheden og andre til at betragte det som en julegave; der er jo ingen gave i en ændring af et forskudsskattetræk. Det kommer jeg i øvrigt tilbage til i anden forbindelse.

Hr. Erling Dinesen spørger, om det er teknisk muligt at rykke reguleringstidspunktet frem til 1. december. Jeg må sige med 97 pct.s sandsynlighed, at det er det ikke. Også fordi jeg er ikke i stand til i øjeblikket at besvare det andet af hr. Erling Dinesens spørgsmål, om 160 kr. er det rigtige tal eller det bliver et andet. Det er stadig væk således, at vi på dette område opererer med foreløbige tal. Men jeg skal selvfølgelig over for udvalget i anledning af hr. Erling Dinesens spørgsmål besvare det første spørgsmål, om det er teknisk muligt, mere klart, ja eller nej. Chancerne for et ja er meget, meget minimale.

Det tredje spørgsmål fra socialdemokratiets ordfører drejede sig om kontingentproblemet. Det skulle ikke volde nogen vanskeligheder. Det er i øvrigt på forhånd aftalt, at dersom, hvis, såfremt, ifald folketinget ville vedtage det fremsatte lovforslag, så skulle vi kunne løse det på samme måde som sidste år.

Jeg skal i øvrigt i anledning af hr. Erik Hansens udtalelse få frem de tal, vi har fra de andre nordiske lande. De vil formodentlig vise, at de danske er relativt høje.

Der bliver spurgt fra hr. Erik Hansens side — og det blev også fulgt op af hr. Palle Simonsen med et par spørgsmål, der går på minimallønsproblemet og på skattetræksproblemet — om der er noget galt med lovgivningen. Med hensyn til om der er noget galt med lovgivningen, så er min opfattelse: nej, der er noget galt med inflations-

tempoet i Danmark. Det er inflationstempoet, der har skabt denne situation, at vi to år i træk skal benytte denne unormale fremgangsmåde at fremrykke tidspunktet. Hvis det skulle lykkes os i fællesskab at få inflationsproblemet løst på en nogenlunde hæderlig facon, så har vi også samtidig løst disse problemer.

Det er rigtigt, at vi får nogle satser, der er på højde med og i visse tilfælde over en række minimallønninger. Jeg mener ikke, det i og for sig skulle rumme et problem for den enkelte; den mulighed for urigtige og uønskede konsekvenser, jeg kan se i de kommende måneder, består simpelt hen i, at enkelte virksomheder og deres medarbejdere in solidum aftaler i fællesskab, at det ville være fornuftigt for f. eks. at nedbringe virksomhedens lidt for store lager, at de holder et stykke tid. Virksomhedsledernes forpligtelse over for de ansatte af økonomisk art er selvfølgelig lettere at løse, når dagpengene går op. Men i øvrigt er der jo mange, mange andre hensyn, der taler for at foretage denne ændring i lovgivningen.

Hvis det viser sig, at vi skal have en tilstand af betydelig arbejdsløshed i en lang periode, så er det så åbenbart uheldigt, at vi har et skattetræk i arbejdsløshedsunderstøttelsen, der er lavere end den virkelige skat, de pågældende skal betale, og det er et problem, som vi nok må vende tilbage til.

På hr. Aage Frandsens spørgsmål om ændring af lovgivningen har jeg svaret, at hvis vi får et fornuftigt inflationstempo, så er dette problem også løst.

Jeg vil gerne til sidst komme med et par kommentarer i anledning af dette lovforslag, for så vidt også vendt til personer uden for folketinget. Man har sagt til offentligheden, og man har sagt vendt imod folketing og regering: ja men lavtlønsproblemet er et problem, som skal løses af folketinget og skal løses over socialpolitikken. Det siger man meget frejdigt; men i realiteten er det jo de højt lønnedes samlede krav til samfundet om at forcere deres lønstigning i et unormalt tempo, der skaffer os lavtlønsproblemet, og det er altså dér, den egentlige adresse efter min opfattelse er, hvis vi skal løse lavtlønsproblemet. Det er dem, der sidder i de gode stillinger og har de høje lønninger, der med meget intensive krav om årlige lønstigninger skaffer os et lavtløns-